

בעניין:

גברת עדה סמסון, ת.ז. 067542209

מרחוב העצמאות 40 הרצליה

באמצעות באי כוחה, עוה"ד גיל בריצמן (מ.ר. 17728)

ו/או עדי דראל ו/או אמיר רוזנברג

מרחוב החשמונאים 100, תל אביב

כתובת לדואר: ת.ד. 65246, תל אביב, 61652

טלפון: 03-6246677 פקס: 03-7252777

להלן – "התובעת"

- נ ג ד -

מרכז הקונגרסים הבינלאומי אי.סי.סי. ירושלים –

בנייני האומה בע"מ, מספר זיהוי 520017708

מבנייני האומה, ת.ד. 6001, ירושלים, 91060

טלפון: 02-6558558 פקס: 02-5376448

להלן – "הנתבעת"

מהות התביעה: הגנת הצרכן; הפרת חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות; הפרת חובה חקוקה; עשיית עושר ולא במשפט.
סכום התביעה האישית: 12 ש"ח.
סכום מוערך של התובענה הייצוגית: 4,032,000 ש"ח.

כתב תביעה (תובענה ייצוגית)

א. מבוא

1. עניינו של הליך זה, הוא הזכות שהעניק המחוקק לנושאי תג נכה לעשות שימוש בחניון ללא תשלום, במקומות ציבוריים שאין אליהם נגישות סבירה אחרת – זכות אשר נשללה על ידי הנתבעת, בכך שהיא גובה דמי חניה מנושאי תג נכה, למרות ידיעתה שאין היא רשאית לגבות סכומים אלו.
2. בין תושביה של מדינת ישראל, נמצאים אנשים עם מוגבלויות שונות. שילובם של אלו בחברת כלל תושבי המדינה, הוא ערך יסודי ומהותי. **חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, תשנ"ח-1998** (להלן – "חוק השוויון") קובע בסעיפים 1 ו-2 לו, כדלקמן:

עקרון יסודי 1. זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות ומחויבותה של החברה בישראל לזכויות אלה, מושתתות על ההכרה בעקרון השוויון, על ההכרה בערך האדם שנברא בצלם ועל עקרון כבוד הבריות.

2. חוק זה מטרתו להגן על כבודו וחירותו של אדם עם מוגבלות, ולעגן את זכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים, וכן לתת מענה הולם לצרכיו המיוחדים באופן שיאפשר לו להיות את חייו בעצמאות מרבית, בפרטיות ובכבוד, תוך מיצוי מלוא יכולתו.

3. חוק זה מבטיח זכויותיו של האדם עם המוגבלויות, ותובע להביאו למצב שבו הוא שווה, ככל הניתן, ובכל היבט אפשרי לכל אדם ואדם, תוך מתן מענה הולם לצרכיו הייחודיים.
4. התובעת תראה כי הנתבעת מתעלמת מהוראות החוקים המיועדים להבטיח גישה סבירה ונוחה לנכים למקומות ציבוריים בכלל, ובפרט מפרה את הוראות **חוק חניה לנכים, תשנ"ד – 1993** (להלן – "**חוק חניה לנכים**"), בכך שהיא גובה תשלום בגין חניה, מאת נכים המחזיקים תג נכה, הזכאים לחנות ללא תשלום בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת בבנייני האומה בירושלים.
5. במצורף לכתב תביעה זה, התובעת מגישה בקשה בכתב לאישורה של התביעה כתובענה ייצוגית (להלן – "**בקשת האישור**"), שכן העילות והסעדים משותפים לתובעת ולכלל חברי הקבוצה, כהגדרתה בבקשת האישור.

ב. הצדדים להליך

6. התובעת מוגבלת בניידות בשיעור של 62%.
7. לתובעת הונפק על ידי משרד התחבורה (רשות הרישוי), תג חניה לנכה (להלן – "**תג נכה**"), המתייחס לכלי רכב שמספרו 3277065, בו התובעת עושה שימוש לניידותה.
- העתק תג הנכה של התובעת מצורף לתצהיר התומך בבקשה ומסומן **נספח 1**
8. הנתבעת היא חברה פרטית מוגבלת במניות, המחזיקה והמפעילה את מרכז הקונגרסים הבינלאומי בירושלים, הידוע גם בשם בנייני האומה (להלן: "**בנייני האומה**").
9. הנתבעת היא המחזיקה והמפעילה של בנייני האומה ושל החניון הציבורי המצוי בבנייני האומה, שהוא החניון הציבורי הנגיש היחיד לאנשים עם מוגבלויות, בבנייני האומה כאמור. למעט החניון בבנייני האומה, אין כל מקום חניה סמוך אחר, אשר מאפשר לאדם עם מוגבלות בניידותו להגיע לבנייני האומה.
10. הנתבעת מציגה את בנייני האומה (באתר האינטרנט שלה) כמרכז קונגרסים המקיים אירועים כגון: כנסים עסקיים, ימי עיון, אירועים פרטיים, השקות מוצרים, קבלות פנים, אירועי תמריץ וערבי גאלה, תערוכות, ירידים, מופעים, אירועי תרבות ואומנות (לשם המחשה, בנייני האומה הם מקום משכנה של התזמורת הפילהרמונית הישראלית בירושלים, המקיימת שם קונצרטים רבים, של התזמורת הסימפונית ירושלים ושל אירועי פסטיבל ישראל, כמו גם הפסטיגל לילדים ובני נוער), מבחני הסמכה (למשרדי ממשלה, לשכת עוה"ד וכדומה) ועוד, וכן כמרחב עצום המכיל 27 אולמות לאירוח של עד 10,000 איש, 15 חדרי סמינר, 12,000 מ"ר שטחי תצוגה.

העתק תדפיס מאתר האינטרנט של הנתבעת מצורף ומסומן **נספח 2**

11. התובעת תטען, כי בניגוד לדין, הנתבעת גובה דמי חניה בחניון הציבורי המופעל והמוחזק על ידי בבנייני האומה, מאת נכים המוגבלים בניידותם המחזיקים ומציגים תג נכה, וזאת בניגוד לחוק, המחייב את הנתבעת לאפשר לנכים המוגבלים בניידותם לחנות ללא תשלום בחניון או לשפות את חברי הקבוצה בגין דמי החנייה, כך שבכל מקרה – יוכלו חברי הקבוצה לחנות ללא תשלום או הוצאה כלשהי מכיסם.

12. התובעת, מבקשת לאשר את תביעתה כתובענה ייצוגית, אשר תחול על כלל הנכים המחזיקים תג נכה, שעשו ועושים שימוש בחניון הציבורי בבנייני האומה, המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת.

ג. העובדות בבסיס התביעה האישית

13. ביום 6 דצמבר 2011 נהגה התובעת ברכבה לבנייני האומה.
14. התובעת החנתה את רכבה הנושא תג נכה בחניון בבנייני האומה, המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת, וזאת בהעדר אפשרות לחנות כדין באף מקום נגיש אחר בסביבת בנייני האומה.
15. כאשר ביקשה לצאת מהחניון, ולאחר שהציגה בפני הקופאי את תג החניה שברשותה, וביקשה לצאת מהחניון ללא תשלום, ציין הקופאי כי כל באי החניון נדרשים לשלם תמורת החניה, וכתנאי להוצאת רכבה מהחניון, נדרשה התובעת לשלם בעד החניה באותו יום, סך של 12 ש"ח.
16. התובעת שילמה את הסך האמור לידי הקופאי ביציאה מהחניון, וקיבלה חשבונית מס בגין התשלום האמור.

העתק חשבונית/קבלה בעד חניה זו מצורף לתצהיר התומך בבקשה ומסומן **נספח 3**

17. בסביבת בנייני האומה, אין כל אפשרות מעשית לחנות כלי רכב (גם כלי רכב הנושא תג נכה) במקום נגיש לאדם עם מוגבלות, שאינו החניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת.
18. תוצאת הדברים היא, כי אין אפשרות לגישה נגישה לנכים המוגבלים בניידותם לבנייני האומה, אלא באמצעות החניון המוחזק והמופעל על ידי הנתבעת.

ד. עילות התביעה האישית, המשותפות לכלל חברי הקבוצה

ד (1). הנתבעת מפרה את חוק השוויון ואת חוק חניה לנכים

19. סעיף 4ב' לחוק חניה לנכים, קובע מפורשות את זכותו של אדם עם מוגבלות, לחנות במקומות ציבוריים ללא תשלום, וזאת כדי להבטיח לו את יכולת הגישה לאותם מקומות:

4ב. מקום ציבורי שהגישה הנגישה היחידה אליו לאדם עם מוגבלות היא דרך חניה במקום הציבורי הכרוכה בתשלום, תחול על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם בעד חניה במקום האמור, בשל האדם עם המוגבלות, ככל שנדרש לאדם כאמור מקום חניה;

לענין סעיף זה –

“אדם עם מוגבלות” – כהגדרתו בחוק שוויון זכויות לאנשים עם

פסור מתשלום בעד חניה במקום ציבורי (תיקון מס' 4) תשס"ה-2005

מוגבלות;

"חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות" – חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998;

"מקום ציבורי" – כהגדרתו בסימן ג' לפרק ה'1 בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;

"תשלום" – לרבות שיפוי בעד תשלום.

20. התובעת עומדת בהגדרות סעיף 5 לחוק השוויון, בשל הלכות הפיסית הקבועה המונעת ממנה אפשרות להלך באופן רגיל ומגבילה אותה בניידותה.

21. בנייני האומה הם מקום ציבורי, כהגדרתו בחוק השוויון הקובע בסעיף 19 כדלקמן:

219. בסימן זה ובסימן ה' –

מקום ציבורי – מהו
(תיקון מס' 2)
תשס"ה-2005

"מקום ציבורי" – אחד מאלה:

- (1) מקום או חלק ממקום, המפורט בתוספת הראשונה, העומד לשימוש של כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו;
- (2) מקום שבו ניתן שירות ציבורי כהגדרתו בסעיף 19;

התובעת תטען כי לאור הגדרה זו, בנייני האומה וכן החניון המצוי בבנייני האומה, המוחזקים והמופעלים על ידי הנתבעת, הם מקום ציבורי לפי כל אחת משתי החלופות הנזכרות בסעיף האמור:

21.1. בנייני האומה והחניון המוחזקים והמופעלים על ידי הנתבעת, הם מקום העומד לשימוש של כלל הציבור או חלק בלתי מסויים ממנו על פי התוספת הראשונה לחוק השוויון, הקובעת בסעיף קטן 2 כדלקמן (ההדגשות אינן במקור):

- (2) אולם הרצאות, מרכז כנסים, אולם שמחות, גן אירועים, מרכז קהילתי, מועדון או כל מקום, המשמש להתכנסות;

לחלופין ובמצטבר, עומדים בנייני האומה והחניון המוחזקים והמופעלים על ידי הנתבעת בהגדרת סעיף קטן 11 (כיוון שבבנייני האומה פועלים גם כתיאטרון, אולם מופעים, או כל מקום, המשמש למופעים ולבידור, באופן קבוע או זמני); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 13 (כיוון שבנייני האומה משמשים גם כגלריה, מוזיאון, או כל מקום לתרבות ואמנות); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 16 (כיוון שבבנייני האומה מופעל חניון); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 17 (כמקום בו פועלים מסעדה, בית קפה או כל מקום שמגישים בו מזון ומשקאות) ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 14 (כמקום המשמש לבילוי ולפנאי).

התובעת תטען כי בכך מתקיימת החלופה הראשונה הנקובה בסעיף 19 (1) לחוק השוויון, הקובעת כי בנייני האומה וחניון הנתבעת הם מקום ציבורי, לצורך חוק זה.

21.2. לא זו אף זו, חלקם של השירותים שניתנים בבנייני האומה הם "שירות ציבורי" כהגדרת התוספת השנייה לחוק השוויון, שכן מתקיימות בהם גם החלופה השנייה של "מקום ציבורי" המפורטת בסעיף 19 (2) לחוק השוויון, המפנה לסעיף 19 **לחוק השוויון**, הקובע:

19 י בסימן זה ובסימן ה' – "שירות ציבורי" – אחד מאלה:

שירות הניתן לציבור או לחלק בלתי מסויים ממנו בידי גוף

ציבורי או במקום ציבורי כהגדרתו בסימן ג';

שירות מהשירותים המפורטים בתוספת השנייה המיועד

לכלל הציבור או לחלק בלתי מסויים ממנו;

כאשר התוספת השנייה לחוק כוללת שירותים כגון שירות בידור ושירות פנאי – וזאת מבלי למנות את מלוא השירותים האחרים הניתנים בבנייני האומה.

התובעת תטען כי בכך מתקיימת גם החלופה הנקובה בסעיף 19 (2) לחוק השוויון, הקובעת כי בנייני האומה והחניון המוחזקים והמופעלים על ידי הנתבעת, הם מקום ציבורי, לצורך חוק זה.

22. בין כך, מכוחה של ההגדרה הכללית (בסעיף 19 **לחוק השוויון**), ובין אחרת, מכוחה של ההגדרה המסוימת (סעיף 19 **לחוק השוויון**) – בנייני האומה והחניון המופעלים והמוחזקים על ידי הנתבעת הם מקום ציבורי, אשר על פי **חוק חניה לנכים וחוק השוויון**, התובעת ותברי הקבוצה זכאים לחנות בו ללא תשלום.

23. לאור האמור, תטען התובעת כי הגבייה של דמי החניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת בבנייני האומה, מכלי רכב שלבעליהם תג נכה, היא בניגוד להוראות חוק השוויון ו-חוק החניה לנכים.

ד (2). הפרת חובה חקוקה

24. גביית תשלום מהתובעת ומחברי הקבוצה, בגין חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת בבנייני האומה, עולה לכדי עוולת הפרת חובה חקוקה, כהגדרתה בסימן י' לפרק ג' **בפקודת הנזיקין [נוסח חדש]**, כמפורט להלן:

24.1. על הנתבעת מוטלת חובה על פי סעיף 4 **לחוק חניה לנכים**, לפטור את התובעת (ואת חברי הקבוצה) מתשלום בעבור החניה, או לחלופין, לשפות אותם בעבור הוצאות החניה שנגרמו להם, כדלקמן:

"תחול על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם בעד חניה במקום האמור, בשל האדם עם המוגבלות, ככל שנדרש לאדם כאמור מקום חניה".

24.2. הנתבעת, שהיא המפעילה והמחזיקה של בנייני האומה והחניון בבנייני האומה, לא קיימה, ועודנה אינה מקיימת, את החובה המוטלת עליה על פי סעיף 4 **לחוק חניה לנכים**, שכן הנתבעת גובה כספים מאת אנשים עם מוגבלות המחזיקים תג נכה, החונים בחניון המוחזק והמופעל על ידה.

24.3. החיקוק, סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתם ולהגנתם של אנשים עם מוגבלות, לרבות התובעת ולרבות חברי הקבוצה.

24.4. הפרת החיקוק האמור לעיל, גרמה לתובעת (ולכל אחד מחברי הקבוצה) נזק ממון, בכך שבכל חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת בבנייני האומה, שילמה התובעת (וכל אחד מחברי הקבוצה) סך של 12 ₪ לפחות, ועד לסך מקסימלי של 36 ₪.

24.5. חוק חניה לנכים, לפי פירושו הנכון, לא התכוון להוציא תרופה זו של השבת הסכומים ששולמו או שיפוי התובעת וחברי הקבוצה – אלא להפך, חוק חניה לנכים, הקנה לתובעת ולחברי הקבוצה תרופה מפורשת של השבה או שיפוי.

24.6. בחלק ההגדרות של סעיף 4ב האמור נכתב מפורשות, כי החובה המוטלת על המפעיל של המקום הציבורי (קרי הנתבעת כאן), היא לשלם בעד החניה של אדם עם מוגבלות הנושא תג נכה, כך שמכיסו של הזכאי לחנות לא יגרע דבר, ולעניין זה, תשלום כולל גם שיפוי בעד תשלום ששילם:

“תשלום” – לרבות שיפוי בעד תשלום.

24.7. מכאן, חוק חניה לנכים מכוון בדיוק למנוע הוצאה כספית זו מכיסם של חברי הקבוצה החונים בחניון.

25. לאור האמור, תטען התובעת כי גביית התשלום ממנה ומחברי הקבוצה (כהגדרתם להלן) על ידי הנתבעת, מהווה הפרת חובה תקוקה.

ד (3). הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן

26. גביית תשלום מהתובעת, ומחברי הקבוצה, בעד חניה בחניון בבנייני האומה עולה לכדי העולה של “הטעיה”, כהגדרתה בסעיף 2 של חוק הגנת הצרכן, תשמ”א-1981 (להלן – “חוק הגנת הצרכן”):

26.1. הנתבעת מנהלת, בין היתר, עסק של ניהול חניון וגביית דמי חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידה בבנייני האומה, ובשל כך, היא “עוסק”, כמשמעו של מונח זה בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן.

26.2. התובעת, וחברי הקבוצה, הם “צרכן”, כהגדרתו של מונח זה בחוק הגנת הצרכן, שכן הם חונים בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת בבנייני האומה, בין השאר לשם שימוש האישי.

26.3. הנתבעת פעלה באופן מפורש, העלול להטעות את התובעת ואת חברי הקבוצה בעניין מהותי בעסקאות של שימוש בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת, בין השאר בשל אלו:

(א) הנתבעת לא הודיעה, ואינה מודיעה למחזיקי תג נכה, הזכאים לחנות בחניון ציבורי ללא תשלום, כי הם זכאים לחנות בחניון ללא תשלום, וגובה מהם דמי חניה. במחדלה זה להודיע לתובעת ולחברי הקבוצה כי הם זכאים לחנות ללא תשלום או להשבת סכומים ששילמו – הטעתה אותם באשר לפרט מהותי בעסקה, הוא מחיר העסקה.

(ב) המחיר הנדרש בעד החניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת, הוא עניין מהותי בעסקה, אשר בין השאר, מכוחו של סעיף 2 (א) (13) לחוק הגנת הצרכן, חל איסור הטעייה בו.

27. התובעת תטען כי מעשיה של הנתבעת, עולים גם לכדי הפרת האיסור על ניצול מצוקתו של הצרכן, המצוי בסעיף 3 (ב) לחוק הגנת הצרכן:

27.1. בכך שהנתבעת דורשת תשלום מאת חברי הקבוצה (גם אלו המציגים באופן גלוי את תג הנכה על גבי שמשות מכוניתם), עשתה מעשה המפעיל השפעה בלתי הוגנת, לשם קבלת תמורה העולה על התמורה החוקית, שכן **חוק חניה לנכים** קובע כי התובעת וחברי הקבוצה – פטורים מתשלום, ואילו במעשיה, הנתבעת יצרה מצג מטעה כי התובעת וחברי הקבוצה, חייבים בתשלום דמי חניה.

27.2. לא זו אף זו, דרישתה הבלתי-חוקית של הנתבעת לקבל תשלום מאלו הפטורים ממנו על פי **חוק חניה לנכים**, נכפית על ידי הנתבעת, על התובעת וחברי הקבוצה, בכך שאין אפשרות לצאת מהחניון המופעל והמוחזק על ידה, אלא לאחר תשלום במחסום היציאה.

28. בשל הפרת האיסורים הקבועים **בחוק הגנת הצרכן**, נגרם לתובעת ולכל אחד מחברי הקבוצה נזק השווה לפחות לסכום התשלום ששילמה לנתבעת כדמי חניה, מהם היא פטורה כדין.

ד (4). עשיית עושר ולא במשפט

29. גביית תשלום מהתובעת ומחברי הקבוצה, בגין חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת בבנייני האומה, בניגוד לדין, עולה לכדי עשיית עושר ולא במשפט.

29.1. סעיף 1 (א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט – 1979, קובע כדלקמן:

מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן – הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן – המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שוויה.

29.2. התובעת תטען כי הנתבעת נטלה לידיה כספי דמי החניה מאת חברי הקבוצה, וזאת ללא שהייתה לה זכות בדין לעשות כן, ועל כן עליה להשיב את דמי החניה שנגבו מאת חברי הקבוצה לידם.

29.3. אם ימצא בית המשפט הנכבד כי השבה אישית לכל אחד מחברי הקבוצה, אינה אפשרית, יתבקש ליתן סעד לטובת ציבור חברי הקבוצה, קרי, כלל ציבור הנכים המחזיקים תג נכה.

ה. אישורה של התביעה כתובענה ייצוגית, והיקף הקבוצה עליה חלה התביעה

30. עניינה של תביעה זו חורג מגדרה של התביעה האישית של התובעת כנגד הנתבעת. במעשיה ומחדליה, הנתבעת גובה ומחזיקה ברשותה, שלא כדין, סכומי כסף מכלל בעלי תג הנכה, החונים בחניון בבנייני האומה, וזאת למרות שתחברי הקבוצה זכאים לחניה ללא תשלום מצידם, על פי הוראות סעיף ב' לחוק חניה לנכים.

31. התובעת תטען כי קבוצת התובעים הרלבנטית לעניין תובענה ייצוגית זו, היא כל אלו המחזיקים תג נכה, אשר חנו בחניון בבנייני האומה, המוחזק והמופעל על ידי הנתבעת, החל ממועד כניסתו לתוקף של סעיף 44 לחוק חניה לנכים, ושילמו בגין החניה, או ישלמו בגין החניה עד למועד אישורה של התביעה כתובענה ייצוגית.

32. על פי מידע המצוי בידי התובעת במסמך שיצא מאת משרד התחבורה - רשות הרישוי, לפי חוק חופש המידע, תשנ"ח – 1998, מספר האנשים עם מוגבלות, בעלי תג נכה, נכון ליום 11/1/2011, היה 98,140.

33. הערכת סכום התובענה הייצוגית

33.1. לשם הערכת סכום התובענה הייצוגית, התבססה התובעת על נתונים המצויים ברשותה. החישובים נערכו בצורה שמרנית וזהירה, לצד ההפחתה ולקולא עם הנתבעת.

33.2. על פי נתונים מתוך אתר האינטרנט של הנתבעת, ישנם כ- 830 מקומות חניה בחניון בבנייני האומה המוחזק והמופעל על ידי הנתבעת, מהם כ- 23 מקומות חניה המיועדים לנכים בלבד. על פי השילוט המצוי בחניון, החניון אינו פעיל בימי שבת ובחגי ישראל, ועל כן התובעת מעריכה כי הוא פועל במשך כ- 280 ימים בשנה.

33.3. על פי פרסומיה של הנתבעת, בבנייני האומה נערכים ארועים בהם יכולים להשתתף עד 10,000 משתתפים בכל פעם, מכאן, שעל פי חלקם היחסי של חברי הקבוצה באוכלוסייה הכללית, מספר המשתתפים המחזיקים תג נכה, יהיה כ- 120 משתתפים בכל ארוע כזה.

33.4. על בסיס ההערכות המפורטות בבקשה לאישורה של התביעה כתובענה ייצוגית, התובעת מעריכה כי מספר החניות בבנייני האומה של חברי הקבוצה, מחזיקי תג הנכה העושים שימוש בחניון המופעל והמוחזק על ידי הנתבעת, מדי שנה, הוא כ- 25,200.

33.5. סכום התשלום הנדרש על ידי הנתבעת בעד חניה העולה על 15 דקות הוא 12 שקלים לפחות, ועד ל- 36 ש"ח ליום חניה מלא ואו בגין אובדן כרטיס החניה. כמו כן, לכניסות לאחר השעה 16:00, משלמים באי החניון סך אחיד של 20 ש"ח. התובעת תעריך כי הסכום הממוצע שנדרשים חברי הקבוצה, מחזיקי תג הנכה, לשלם הוא כ- 24 ש"ח, זאת למרות שהתובעת מעריכה כי אנשים עם מוגבלות, הנדרשים לחנות, חונים לזמנים ארוכים יותר מהרגיל ונדרשים לשלם סכומים גבוהים יותר וזאת בגלל הקושי שלהם בניידות.

33.6. סעיף 44 לחוק חניה לנכים, נכנס לתוקפו ביום 7/4/2005, ולכן, תקופת תוקפו של החוק, היא כשש שנים ושמונה חודשים – כלומר, ההערכה היא כי שולמו לנתבעת דמי חניה בגין כ- 168,000 חניות של מחזיקי תג נכה באותה תקופה.

33.7. לאור האמור, סכום התביעה הייצוגית המוערך, כסכום זהיר ושמרני, על בסיס החישובים לעיל, הוא לפחות 4,032,000 ש"ח, כסכום מינימלי המוערך לקולא ולטובתה של הנתבעת.

ו. הסעדים המבוקשים

34. בית המשפט הנכבד יתבקש לזמן את הנתבעת לדין, לאשר את התביעה כתובענה ייצוגית, ולחייב את הנתבעת במתן הסעדים הבאים, לתובעת ולחברי הקבוצה:

34.1 לחייב את הנתבעת בהשבת הסכומים שנגבו, ויגבו על ידה מאת חברי הקבוצה עד לבירורו של ההליך, ולפצות ולשפות את כלל חברי הקבוצה בגין הסכומים שנגבו מהם ו/או נזקיהם, בסך של לפחות 12 ש"ח לתובעת ובסך משוער של לפחות 4,032,000 ש"ח לחברי הקבוצה כולם, וכן בגין הסכומים שיגבו מהם על ידי הנתבעת שלא כדין, עד להפסקת הגבייה בפועל.

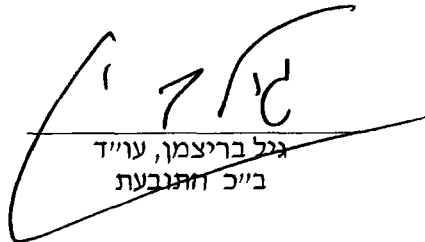
34.2 ליתן צו מניעה, המורה לנתבעת לחדול ולהפסיק לאלתר מגביית תשלום מאת התובעת ומכלל חברי הקבוצה, ולחדול ולהפסיק מלהטעות את חברי הקבוצה, במצגיה ובדרישותיה של הנתבעת לתשלום דמי חניה מחברי הקבוצה.

34.3 ליתן צו עשה המחייב את הנתבעת, להציב שלטים ברורים ומתאימים בכניסה לחניון, ליד קופות התשלום, וביציאה מהחניון, בהם יוסברו זכויותיהם של חברי הקבוצה, לחנות ללא תשלום בחניון המוחזק והמופעל על ידי הנתבעת בבנייני האומה.

34.4 לקצוב גמול מיוחד ראוי והולם לתובעת הייצוגית, בשיעור שלא יפחת מ- 10% משווי של הסעד הכולל שיינתן לקבוצה (הן בגין תשלומי העבר והן בגין חסכון תשלומי העתיד), בעבור טרחתה לצורך הכנת ההליך, ניהולו והוכחתו, ובשל העניין הציבורי המיוחד בהליך.

34.5 לקצוב שכר טרחה ראוי והולם לעורכי הדין מייצגי הקבוצה בשיעור שלא יפחת מ- 15% משווי של הסעד הכולל שיינתן לקבוצה (הן בגין תשלומי העבר והן בגין חסכון תשלומי העתיד).

34.6 ליתן את כל יתר הסעדים שהתבקשו בכתב תביעה זה ובבקשה לאישורו כתובענה ייצוגית, וכן כל סעד אחר או דומה, כפי שבית המשפט הנכבד ימצא לנכון.

גיל בריצמן, עו"ד
ב"כ הנתבעת

היום 26/12/2011

בית המשפט המחוזי בירושלים

28 דצמבר 2011

ת"צ 51608-12-11 סמסון נ' מרכז
הקונגרסים הבינלאומי אי.סי.סי. ירושלים -
בניני

אישור פתיחת תיק

مصادقة على تسجيل قضية

ניתן אישור כי ביום (נُصادق بهذا بأنه في يوم) 28 דצמבר 2011 בשעה (الساعة) 10:56 נפתח
בבית משפט זה (سجلت في المحكمة قضية تحمل الرقم) ת"צ 51608-12-11 סמסון נ' מרכז
הקונגרסים הבינלאומי אי.סי.סי. ירושלים - בניני.

יש להמציא את כתב הטענות הפותח לבעלי הדין שכנגד, בתוך 5 ימים, בדואר רשום עם אישור
מסירה, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.
عليك تسليم لائحة الأدياء للطرف الآخر خلال 5 ايام بالبريد المُسجل مع وصل تبليغ إلا إذا
أمرت المحكمة غير ذلك.

פסקי דין והחלטות מתפרסמים באתר האינטרנט של מערכת בתי המשפט בכתובת www.court.gov.il

בעניין:

גברת עדה סמסון, ת.ז. 067542209

מרחוב העצמאות 40 הרצליה

באמצעות באי כוחה, עוה"ד גיל בריצמן (מ.ר. 17728)

ו/או עדי דראל ו/או אמיר רוזנברג

מרחוב החשמונאים 100, תל אביב

כתובת לדואר: ת.ד. 65246, תל אביב, 61652

טלפון: 03-6246677 פקס: 03-7252777

להלן – "המבקשת" או "התובעת"

- נ ג ד -

מרכז הקונגרסים הבינלאומי אי.סי.סי. ירושלים –

בנייני האומה בע"מ, מספר זיהוי 520017708

מבנייני האומה, ת.ד. 6001, ירושלים, 91060

טלפון: 02-6558558 פקס: 02-5376448

להלן – "המשיבה" או "הנתבעת"

בקשה בכתב לאישור תביעה כתובענה ייצוגית

לפי הוראות סעיפים 3 (א), 4(א) ופרטים 1, ו-9 (1) לתוספת השנייה,
לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו - 2006

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת כדלקמן:

- (א) לאשר את התביעה אשר הוגשה לבית משפט נכבד זה, יחד עם בקשה זו במסגרת התיק העיקרי (להלן – "התביעה") כתובענה ייצוגית, בהתאם להוראות **חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו – 2006** (להלן – "חוק תובענות ייצוגיות").
- (ב) לקבוע כי הקבוצה הנכללת במסגרת בירור התביעה כתובענה הייצוגית (להלן – "הקבוצה"), היא כל מחזיקי תג נכה (כהגדרתו להלן).
- (ג) לקבוע כי העילות המשותפות לתברי הקבוצה הן הפרת חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, תשנ"ח-1998 (להלן – "חוק השוויון")¹ והפרת הוראות סעיף 4ב' לחוק חנייה לנכים, תשנ"ד – 1993 (להלן – "חוק חנייה לנכים"), וכן הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן, תשמ"א - 1981, הפרת חובה חקוקה, הטעייה, עשיית עושר ולא במשפט.

¹ ס"ח התשס"ה 333, מיום 7/4/2005.

- (ד) לחייב את המשיבה (הנתבעת), בהשבת הסכומים שנגבו ויגבו על ידה מאת חברי הקבוצה עד לאישורה של התביעה כתובענה ייצוגית, ולפצות ולשפות את חברי הקבוצה בגין הסכומים שנגבו מהם ו/או נזקיהם, בסך משוער של לפחות 4,032,000 ש"ח, וכן בגין הסכומים שיגבו מהם על ידי המשיבה (הנתבעת) שלא כדין, עד להפסקת הגבייה בפועל.
- (ה) ליתן צו מניעה, המורה למשיבה (הנתבעת) לחדול מלהטעות את חברי הקבוצה בדרישותיה לתשלום דמי חניה מחברי הקבוצה, וכן לחדול ולהפסיק לאלתר מגביית תשלום דמי חניה מאת חברי הקבוצה או לחלופין, ליתן צו עשה המחייב את המשיבה לשפות את חברי הקבוצה בגין דמי החנייה ששילמו או ישלמו, מייד עם היציאה מהחניון.
- (ו) ליתן צו עשה המחייב את המשיבה, להציב שלטים ברורים ומתאימים בכניסה לחניון וביציאה מהחניון, בהם יוסברו זכויותיהם של חברי הקבוצה, לחנות ללא תשלום בחניון.
- (ז) להורות על פרסומה של הבקשה וההחלטה בה בשני עיתונים יומיים המפורסמים בשפה העברית, בעלי תפוצה ארצית, וליתן הוראות נוספות ואחרות בדבר פרסום ההליך ותוצאותיו, ולהשית הוצאות הפרסום על המשיבה.
- (ח) לקצוב גמול מיוחד ראוי והולם לתובעת הייצוגית (המבקשת), בשיעור שלא יפחת מ- 10% משווי של הסעד הכולל שינתן לקבוצה (הן בגין תשלומי העבר והן בגין חסכון תשלומי העתיד), בעבור טרחתה לצורך הכנת ההליך, ניהולו והוכחתו, ובשל העניין הציבורי המיוחד בהליך זה.
- (ט) לקצוב שכר טרחה ראוי והולם לעורכי הדין מייצגי הקבוצה בשיעור שלא יפחת מ- 15% משווי של הסעד הכולל שינתן לקבוצה (הן בגין תשלומי העבר והן בגין חסכון תשלומי העתיד).
- (י) ליתן כל הוראה באשר לדרך ניהולו של ההליך, וכן כל סעד אחר או חליפי לאלו המפורטים בבקשה זו או בכתב התביעה, או כל סעד חליפי שיראה לבית המשפט נכון וצודק בנסיבות, וההולם את מעשיה ומחדליה של המשיבה (הנתבעת).
- (יא) לחייב את המשיבה (הנתבעת) בהוצאות בקשה זו ובשכ"ט עו"ד ומע"מ.

ואלו עיקרי נימוקי הבקשה:

א. מבוא

1. בין תושביה של מדינת ישראל, נמצאים אנשים עם מוגבלויות שונות. שילובם של אלו בחברת כלל תושבי המדינה, הוא ערך יסודי ומהותי.
2. עניינו של הליך זה, הוא הזכות לעשות שימוש בחניון ללא תשלום, במקומות ציבוריים שאין אליהם נגישות סבירה אחרת, שהעניק המחוקק לנושאי תג נכה – אשר נשללה על ידי המשיבה. זאת בכך שהיא גובה דמי חניה מנושאי תג נכה, למרות כי אין היא רשאית לגבות סכומים אלו.

3. חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, תשנ"ח-1998 קובע בסעיפים 1 ו-2 לו, כדלקמן:

1. עקרון יסודי זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות ומחויבותה של החברה בישראל לזכויות אלה, מושתתות על ההכרה בעקרון השוויון, על ההכרה בערך האדם שנברא בצלם ועל עקרון כבוד הבריות.
2. מטרה חוק זה מטרתו להגן על כבודו וחירותו של אדם עם מוגבלות, ולעגן את זכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים, וכן לתת מענה הולם לצרכיו המיוחדים באופן שיאפשר לו לחיות את חייו בעצמאות מרבית, בפרטיות ובכבוד, תוך מיצוי מלוא יכולתו.
4. חוק זה מבטיח זכויותיו של אדם עם מוגבלות, ומבקש להביאו למצב שבו הוא שווה, ככל הניתן, ובכל היבט אפשרי לכל אדם ואדם, תוך מתן מענה הולם לצרכיו הייחודיים.
5. המבקשת תראה כי המשיבה מתעלמת מהוראות החוקים המיועדים להבטיח גישה סבירה ונוחה לנכים למקומות ציבוריים בכלל, ובפרט מפרה את הוראות חוק חנייה לנכים, תשנ"ד – 1993, בכך שהיא גובה תשלום בגין חניה, מאת נכים הזכאים לחנות ללא תשלום בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה בבנייני האומה בירושלים.
6. המבקשת תטען כי תביעה זו ראויה להתברר כתובענה ייצוגית והכרח לבררה בדרך זו, כדי להשיב לקבוצה של אנשים עם מוגבלות את זכותם שנתן להם המחוקק, ושללה מהם המשיבה:
- 6.1. סכומה הנמוך של התביעה האישית של כל אחד מחברי הקבוצה, שולל ומונע מימוש זכות הגישה לבית המשפט מכל אחד מחברי הקבוצה לבדו, וזאת בין השאר בשל שיקולים של עלות ניהולו של ההליך האישי לכל אחד מחברי הקבוצה בנפרד, מעבר לסבל ולטרחה שיגרמו לכל אחד מחברי הקבוצה, אם יבקש לעמוד על זכויותיו לבדו.
- 6.2. בירורו של ההליך על דרך של תובענה ייצוגית, יביא, למתן סעד הולם לחברי הקבוצה, הנפגעים מהפרת הדין על ידי המשיבה ויביא להפסקת הפרת הדין.
- 6.3. ניהולו של ההליך כתובענה ייצוגית, יהיה יעיל, הוגן וממצה ויביא לבירור המרוכז של זכויות חברי הקבוצה כולם, בעת ובעונה אחת, תוך חסכון ראוי בזמנו היקר של בית המשפט ותוך מתן מענה הולם לזכויות חברי הקבוצה.

ב. הצדדים להליך

7. המבקשת מוגבלת בניידות בשיעור של 62%.
8. למבקשת הונפק על ידי משרד התחבורה (רשות הרישוי), תג חניה לנכה (להלן – "תג נכה"), המתייחס לכלי רכב שמספרו 3277065, בו המבקשת עושה שימוש לניידותה.

העתק תג הנכה של המבקשת מצורף לתצהיר התומך בבקשה, ומסומן **נספח 1**

9. המשיבה היא חברה פרטית מוגבלת במניות, המחזיקה והמפעילה את מרכז הקונגרסים הבינלאומי בירושלים, הידוע גם בשם בנייני האומה (להלן: "בנייני האומה").
10. המשיבה היא המחזיקה והמפעילה של בנייני האומה ושל החניון הציבורי המצוי בבנייני האומה, שהוא החניון הציבורי הנגיש היחיד לאנשים עם מוגבלויות, בבנייני האומה. למעט החניון בבנייני האומה, אין כל מקום חניה סמוך אחר, אשר מאפשר לאדם עם מוגבלות בניידותו להגיע לבנייני האומה.
11. המשיבה מציגה את בנייני האומה (באתר האינטרנט שלה) כמרכז קונגרסים המקיים אירועים כגון: כנסים עסקיים, ימי עיון, אירועים פרטיים, השקות מוצרים, קבלות פנים, אירועי תמריץ וערבי גאלה, תערוכות, ירידים, מופעים, אירועי תרבות ואומנות (לשם המחשה, בנייני האומה הם מקום משכנה של התזמורת הפילהרמונית הישראלית בירושלים, המקיימת שם קונצרטים רבים, של התזמורת הסימפונית ירושלים ושל אירועי פסטיבל ישראל, כמו גם הפסטיגל לילדים ובני נוער), מבחני הסמכה (למשרדי ממשלה, לשכת עוה"ד וכדומה) ועוד, וכן כמרחב עצום המכיל 27 אולמות לאירוח של עד 10,000 איש, 15 חדרי סמינר, 12,000 מ"ר שטחי תצוגה.

העתק תדפיס מאתר האינטרנט של הנתבעת מצורף ומסומן **נספח 2**

12. המבקשת תטען, כי בניגוד לדין, המשיבה (הנתבעת) גובה דמי חניה בחניון הציבורי המופעל והמוחזק על ידה בבנייני האומה, מאת נכים המוגבלים בניידותם המחזיקים ומציגים תג נכה, וזאת בניגוד לחוק, המחייב את המשיבה (הנתבעת) לאפשר לנכים המוגבלים בניידותם לחנות ללא תשלום בחניון או לשפות את חברי הקבוצה בגין דמי החנייה, כך שבכל מקרה – יוכלו חברי הקבוצה לחנות ללא תשלום או הוצאה כלשהי מכיסם.
13. התובעת המייצגת (המבקשת), מבקשת לאשר את תביעתה כתובענה ייצוגית, אשר תחול על כלל הנכים המחזיקים תג נכה, שעשו ועושים שימוש בחניון הציבורי בבנייני האומה, המופעל והמוחזק על ידי המשיבה (הנתבעת).

ג. העובדות בבסיסה של התביעה האישית

14. ביום 6 דצמבר 2011 נהגה המבקשת ברכבה לבנייני האומה.
15. המבקשת החנתה את רכבה הנושא תג נכה בחניון בנייני האומה, המופעל והמוחזק על ידי המשיבה, וזאת בהעדר אפשרות לחנות כדין באף מקום נגיש אחר בסביבת בנייני האומה.
16. כאשר ביקשה לצאת מהחניון, ולאחר שהציגה בפני הקופאי את תג החניה שברשותה, וביקשה לצאת מהחניון ללא תשלום, ציין הקופאי כי כל באי החניון נדרשים לשלם תמורת החניה, וכתנאי להוצאת רכבה מהחניון, נדרשה המבקשת לשלם בעד החניה באותו יום, סך של 12 ש"ח.
17. המבקשת שילמה את הסך האמור לידי הקופאי ביציאה מהחניון, וקיבלה חשבונית מס בגין התשלום האמור.

העתק חשבונית/קבלה בעד חניה זו מצורף לתצהיר התומך בבקשה ומסומן **נספח 3**

18. לבאי בנייני האומה, בסביבת בנייני האומה, אין כל אפשרות מעשית לחנות כלי רכב (גם כלי רכב הנושא תג נכה) במקום נגיש לאדם עם מוגבלות, שאינו החניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה.
19. תוצאת הדברים היא, כי אין אפשרות לגישה נגישה לנכים המוגבלים בניידותם לבנייני האומה, אלא באמצעות החניון המוחזק והמופעל על ידי המשיבה.

ד. עילות התביעה האישית, המשותפות לחברי הקבוצה

ד (1) המשיבה מפרה את חוק השוויון וחוק חניה לנכים

20. סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, קובע מפורשות את זכותו של אדם עם מוגבלות, לחנות במקומות ציבוריים ללא תשלום, וזאת כדי להבטיח לו את יכולת הגישה לאותם מקומות:

ב.4. מקום ציבורי שהגישה הנגישה היחידה אליו לאדם עם מוגבלות היא דרך חניה במקום הציבורי הכרוכה בתשלום, תחול על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם בעד חניה במקום האמור, בשל האדם עם המוגבלות, ככל שנדרש לאדם כאמור מקום חניה; לענין סעיף זה –

פס"ד מתשלום בעד חניה במקום ציבורי (תיקון מס' 4) תשס"ה-2005

“אדם עם מוגבלות” – כהגדרתו בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;

“חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות” – חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998;

“מקום ציבורי” – כהגדרתו בסימן ג' לפרק ה'1 בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;

“תשלום” – לרבות שיפוי בעד תשלום.

21. המבקשת עומדת בהגדרות סעיף 5 לחוק השוויון, בשל הלכות הפיסית הקבועה המונעת ממנה אפשרות להלך באופן רגיל ומגבילה אותה בניידותה.

22. בנייני האומה הם מקום ציבורי, כהגדרתו בחוק השוויון הקובע בסעיף 19 כדלקמן:

19. בסימן זה ובסימן ה' –

מקום ציבורי – מהו (תיקון מס' 2) תשס"ה-2005

“מקום ציבורי” – אחד מאלה:

(1) מקום או חלק ממקום, המפורט בתוספת הראשונה, העומד

לשימושו של כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו;

(2) מקום שבו ניתן שירות ציבורי כהגדרתו בסעיף 19;

המבקשת תטען כי לאור הגדרה זו, בנייני האומה וכן החניון המצוי בבנייני האומה, המוחזקים והמופעלים על ידי המשיבה, הם מקום ציבורי לפי כל אחת משתי החלופות הנזכרות בסעיף האמור:

22.1. בנייני האומה והחניון המוחזקים והמופעלים על ידי המשיבה, הם מקום העומד לשימוש של כלל הציבור או חלק בלתי מסויים ממנו על פי התוספת הראשונה לחוק השוויון, הקובעת בסעיף קטן 2 כדלקמן (ההדגשות אינן במקור):

(2) אולם הרצאות, מרכז כנסים, אולם שמחות, גן אירועים, מרכז קהילתי, מועדון או כל מקום, המשמש להתכנסות;

לחלופין ובמצטבר, עומדים בנייני האומה והחניון המוחזקים והמופעלים על ידי המשיבה בהגדרת סעיף קטן 11 (כיוון שבבנייני האומה פועלים גם כתיאטרון, אולם מופעים, או כל מקום, המשמש למופעים ולבידור, באופן קבוע או זמני); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 13 (כיוון שבנייני האומה משמשים גם כגלריה, מוזיאון, או כל מקום לתרבות ואמנות); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 16 (כיוון שבבנייני האומה מופעל חניון); ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 17 (כמקום בו פועלים מסעדה, בית קפה או כל מקום שמגישים בו מזון ומשקאות) ולחלופין ובמצטבר בהגדרת סעיף קטן 14 (כמקום המשמש לבילוי ולפנאי);.

המבקשת תטען כי בכך מתקיימת החלופה הראשונה הנקובה בסעיף 19 (1) לחוק השוויון, הקובעת כי בנייני האומה וחניון המשיבה הם מקום ציבורי, לצורך חוק זה.

22.2. לא זו אף זו, חלקם של השירותים שניתנים בבנייני האומה הם "שירות ציבורי" כהגדרת התוספת השנייה לחוק השוויון, שכן מתקיימות בהם גם החלופה השנייה של "מקום ציבורי" המפורטת בסעיף 19 (2) לחוק השוויון, המפנה לסעיף 19 לחוק השוויון, הקובע:

19 י בסימן זה ובסימן ה' – "שירות ציבורי" – אחד מאלה:

שירות הניתן לציבור או לחלק בלתי מסויים ממנו בידי גוף

ציבורי או במקום ציבורי כהגדרתו בסימן ג';

שירות מהשירותים המפורטים בתוספת השנייה המיועד

לכלל הציבור או לחלק בלתי מסויים ממנו;

כאשר התוספת השנייה לחוק כוללת שירותים כגון שירות בידור ושירות פנאי – וזאת מבלי למנות את מלוא השירותים האחרים הניתנים בבנייני האומה.

המבקשת תטען כי בכך מתקיימת גם החלופה הנקובה בסעיף 19 (2) לחוק השוויון, הקובעת כי בנייני האומה והחניון המוחזקים והמופעלים על ידי המשיבה, הם מקום ציבורי, לצורך חוק זה.

23. בין כך, מכוחה של ההגדרה הכללית (בסעיף 19 לחוק השוויון), ובין אחרת, מכוחה של ההגדרה המסוימת (סעיף 19 לחוק השוויון) – בנייני האומה והחניון המופעלים והמוחזקים על ידי המשיבה הם מקום ציבורי, אשר על פי חוק חניה לנכים וחוק השוויון, המבקשת וחברי הקבוצה זכאים לחנות בו ללא תשלום.

24. לאור האמור, תטען המבקשת כי הגבייה של דמי החניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה בבנייני האומה, מכלי רכב שלבעליהם תג נכה, היא בניגוד להוראות חוק השוויון ו-חוק החניה לנכים.

ד (2) הפרת חובה חקוקה

25. גביית תשלום מהמבקשת ומחברי הקבוצה, בגין חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה בבנייני האומה, עולה לכדי עוולת הפרת חובה חקוקה, כהגדרתה בסימן י' לפרק ג' **בפקודת הנזיקין [נוסח חדש]**, כמפורט להלן:

25.1. על המשיבה מוטלת חובה על פי סעיף 4ב **לחוק חניה לנכים**, לפטור את המבקשת (ואת חברי הקבוצה) מתשלום בעבור החניה, או לחלופין, לשפות אותם בעבור הוצאות החניה שנגרמו להם, כדלקמן:

"תחול על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם בעד חניה במקום האמור, בשל האדם עם המוגבלות, ככל שנדרש לאדם כאמור מקום חניה".

25.2. המשיבה, שהיא המפעילה והמחזיקה של בנייני האומה והחניון בבנייני האומה, לא קיימת, ועודנה אינה מקיימת, את החובה המוטלת עליה על פי סעיף 4ב **לחוק חניה לנכים**, שכן המשיבה גובה כספים מאת אנשים עם מוגבלות המחזיקים תג נכה, החונים בחניון המוחזק והמופעל על ידה.

25.3. החיקוק, סעיף 4ב **לחוק חניה לנכים**, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתם ולהגנתם של אנשים עם מוגבלות, לרבות המבקשת ולרבות חברי הקבוצה.

25.4. הפרת החיקוק האמור לעיל, גרמה למבקשת (ולכל אחד מחברי הקבוצה) נזק ממון, בכך שבכל חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה בבנייני האומה, שילמה המבקשת (וכל אחד מחברי הקבוצה) סך של 12 ₪ לפחות, ועד לסך מקסימלי של 36 ₪.

25.5. **חוק חניה לנכים**, לפי פירושו הנכון, לא התכוון להוציא תרופה זו של השבת הסכומים ששולמו או שיפוי המבקשת וחברי הקבוצה – אלא להפך, **חוק חניה לנכים**, הקנה למבקשת ולחברי הקבוצה תרופה מפורשת של השבה או שיפוי.

25.6. בחלק ההגדרות של סעיף 4ב האמור נכתב מפורשות, כי החובה המוטלת על המפעיל של המקום הציבורי (קרי המשיבה כאן), היא לשלם בעד החניה של אדם עם מוגבלות הנושא תג נכה, כך שמכיסו של הזכאי לחנות לא יגרע דבר, ולעניין זה, תשלום כולל גם שיפוי בעד תשלום ששילם:

"תשלום" – לרבות שיפוי בעד תשלום.

25.7. מכאן, חוק חניה לנכים מכוון בדיוק למנוע הוצאה כספית זו מכיסם של חברי הקבוצה החונים בחניון.

26. לאור האמור, תטען המבקשת כי גביית התשלום ממנה ומחברי הקבוצה (כהגדרתם להלן) על ידי המשיבה, מהווה הפרת חובה חקוקה.

ד (3) הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן

27. גביית תשלום מהמבקשת, ומחברי הקבוצה, בעד חניה בחניון בנייני האומה עולה לכדי העולה של "הטעייה", כהגדרתה בסעיף 2 של **חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981** (להלן – "**חוק הגנת הצרכן**"):

27.1. המשיבה מנהלת, בין היתר, עסק של ניהול חניון וגביית דמי חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידה בבנייני האומה, ובשל כך, היא "עוסק", כמשמעו של מונח זה בסעיף 1 **לחוק הגנת הצרכן**.

27.2. המבקשת, וחברי הקבוצה, הם "צרכן", כהגדרתו של מונח זה בחוק הגנת הצרכן, שכן הם חונים בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה בבנייני האומה, בין השאר לשם שימוש האישי.

27.3. המשיבה פעלה באופן מפורש, העלול להטעות את המבקשת ואת חברי הקבוצה בעניין מהותי בעסקאות של שימוש בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה, בין השאר בשל אלו:

(א) המשיבה לא הודיעה, ואינה מודיעה למחזיקי תג נכה, הזכאים לחנות בחניון ציבורי ללא תשלום, כי הם זכאים לחנות בחניון ללא תשלום, וגובה מהם דמי חניה. במחדלה זה להודיע למבקשת ולחברי הקבוצה כי הם זכאים לחנות ללא תשלום או להשבת סכומים ששילמו – הטעתה אותם באשר לפרט מהותי בעסקה, הוא מחיר העסקה.

(ב) המחיר הנדרש בעד החניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה, הוא עניין מהותי בעסקה, אשר בין השאר, מכוחו של סעיף 2 (א) (13) **לחוק הגנת הצרכן**, חל איסור הטעייה בו.

28. המבקשת תטען כי מעשיה של המשיבה, עולים גם לכדי הפרת האיסור על ניצול מצוקתו של הצרכן, המצוי בסעיף 3 (ב) **לחוק הגנת הצרכן**:

28.1. בכך שהמשיבה דורשת תשלום מאת חברי הקבוצה (גם אלו המציגים באופן גלוי את תג הנכה על גבי שמשות מכוניתם), עשתה מעשה המפעיל השפעה בלתי הוגנת, לשם קבלת תמורה העולה על התמורה החוקית, שכן **חוק חניה לנכים** קובע כי המבקשת וחברי הקבוצה – פטורים מתשלום, ואילו במעשיה ובדבריו של הקופאי למבקשת (שתוארו לעיל), המשיבה יצרה מצג מטעה כי המבקשת וחברי הקבוצה, חייבים בתשלום דמי חניה.

28.2. לא זו אף זו, דרישתה הבלתי-חוקית של המשיבה לקבל תשלום מאלו הפטורים ממנו על פי **חוק חניה לנכים**, נכפית על ידי המשיבה, על המבקשת וחברי הקבוצה, בכך שאין אפשרות לצאת מהחניון המופעל והמוחזק על ידה, אלא לאחר תשלום במחסום היציאה.

29. בשל הפרת האיסורים הקבועים **בחוק הגנת הצרכן**, נגרם למבקשת ולכל אחד מחברי הקבוצה נזק השווה לפחות לסכום התשלום ששילמה למשיבה כדמי חניה, מהם היא פטורה כדין.

30. גביית תשלום מהמבקשת ומחברי הקבוצה, בגין חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה בבנייני האומה, בניגוד לדין, עולה לכדי עשיית עושר ולא במשפט.

30.1. סעיף 1 (א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט – 1979, קובע כדלקמן:

מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שווייה.

30.2. המבקשת תטען כי המשיבה נטלה לידיה כספי דמי החניה מאת חברי הקבוצה, וזאת ללא שהייתה לה זכות בדין לעשות כן, ועל כן עליה להשיב את דמי החניה שנגבו מאת חברי הקבוצה לידם.

30.3. אם ימצא בית המשפט הנכבד כי השבה אישית לכל אחד מחברי הקבוצה, אינה אפשרית, יתבקש ליתן סעד לטובת ציבור חברי הקבוצה, קרי, כלל ציבור הנכסים המחזיקים תג נכה.

ה. התביעה ראויה להתברר כתובענה ייצוגית

ה (1). התביעה ראויה להתברר כתביעה ייצוגית לפי הוראות החוק

31. למבקשת, מכוח עילותיה האישיות, עומדת זכות לבקש אישור תביעתה כתובענה ייצוגית, לפי סעיף 4 (א)(1) וסעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות, והתוספת השנייה לחוק כדלקמן:

31.1. בהתאם לסעיף 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, התביעה ראויה להתברר כתובענה ייצוגית, זאת בשל העובדה שהתביעה האישית היא תביעה כנגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח.

31.2. לחלופין ובמצטבר, בהתאם לסעיף 9(1) לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, למבקשת עומדת עילה מכוחו של חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, אשר תיקונו של חוק זה, הוא שיצר את סעיף 4ב' לחוק חניה לנכים.

ה (2). הקבוצה שלגביה מתבקש אישור התביעה כתובענה ייצוגית

32. עניינה של תביעה זו חורג מגדרה של התביעה האישית של המבקשת כנגד המשיבה. במעשיה ומחדליה, המשיבה גובה ומחזיקה ברשותה, שלא כדין, סכומי כסף מכלל בעלי תג הנכה, החונים בחניון בבנייני האומה, וזאת למרות שחברי הקבוצה זכאים לחניה ללא תשלום מצידם, על פי הוראות סעיף 4ב' לחוק חניה לנכים.

33. המבקשת תטען כי קבוצת התובעים הרלבנטית לעניין תובענה ייצוגית זו, היא כל אלו המחזיקים תג נכה, אשר חנו בחניון בבנייני האומה, המוחזק והמופעל על ידי המשיבה, החל ממועד כניסתו לתוקף של סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, ושילמו בגין החניה, או ישלמו בגין החניה עד למועד אישורה של התביעה כתובענה ייצוגית.

34.1. על פי הוראות **חוק חניה לנכים**, קבוצת האנשים עם מוגבלות, הזכאים לחניה ללא תשלום (או לשיפוי מאת מפעיל החניון), כוללת כל אדם עם מוגבלות, ובכלל אלו:

“נכה” - עיוור, אדם אשר רופא שהוסמך לאשר נכות על פי דין אישר לגביו בכתב אחת מאלה, או אדם שניתן לגביו אישור בכתב כאמור בסעיף 1א:

- (1) שדרגת נכותו מגיעה ל-60% לפחות ותנועתו כדרכים בלי רכב עלולה לערער את מצב בריאותו;
- (2) שהוא מוגבל בהליכה וזקוק לכסא גלגלים לצורך ניידותו;
- (3) שהוא נכה הזקוק לרכב כאמצעי תנועה בגלל רגליו הנכות;

34.2. מספרם של האנשים בעלי המוגבלות בישראל גדול ממספרם של אלו המחזיקים תג נכה, אך בהעדר יכולת מעשית למנותם או לזהותם, תצומצם הקבוצה רק למחזיקי תג הנכה, אשר הוא תעודה רישמית המעידה על מוגבלות ועל היותו של האדם חבר בקבוצה.

34.3. על פי מידע המצוי בידי המבקשת במסמך שיצא מאת **משרד התחבורה - רשות הרישוי**, לפי **חוק חופש המידע, תשנ"ח – 1998**, מספר האנשים עם מוגבלות, בעלי תג נכה, נכון ליום 11/1/2011, היה **98,140**.

העתק המסמך מצורף לתצהיר התומך בבקשה ומסומן **נספח 4**

35. הערכת סכום התובענה הייצוגית

35.1. לשם הערכת סכום התובענה הייצוגית, התבססה המבקשת על נתונים המצויים ברשותה, נתונים רשמיים מטעמה של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ונתונים שפורסמו לציבור על ידי המשיבה, באתר האינטרנט שלה. החישובים נערכו בצורה שמרנית וזהירה, לצד ההפחתה ולקולא עם המשיבה.

מצורפים לתצהיר התומך בבקשה זו תדפיס הנתונים מהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה,

ותדפיס מאתר המשיבה ומסומנים יחדיו **נספח 5**

35.2. על פי נתונים מתוך אתר האינטרנט של המשיבה, ישנם כ- 830 מקומות חניה בחניון בבנייני האומה המוחזק והמופעל על ידי המשיבה, מהם כ- 23 מקומות חניה המיועדים לנכים בלבד. אין מניעה על מחזיקי תג הנכה, לחנות במקום שאינו מסומן כמקום לנכים, ולכן סביר ביותר כי מספרם של חברי הקבוצה החונים בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה גדול יותר.

35.3. על פי השילוט המצוי בחניון, החניון אינו פעיל בימי שבת ובתגי ישראל, ועל כן המבקשת מעריכה כי הוא פועל במשך כ- 280 ימים בשנה.

35.4. כהנחה שמרנית, ולהערכת המבקשת באופן כללי, תנועת מחזיקי תג הנכה בבנייני האומה מתוך כלל מבקרי בנייני האומה, דומה למספרם של אלו מכלל אוכלוסית ישראל (באופן יחסי).

- 35.5. האחוז של מחזיקי תג הנכה, מכלל אוכלוסית ישראל, הוא כ- 1.273%².
- 35.6. המבקשת תעריך כי חלקם היחסי של מחזיקי תג הנכה בין מבקרי בנייני האומה, הוא כחלקם באוכלוסיה הכללית של מדינת ישראל. הערכה זו מקלה עם המשיבה, בהתחשב בכך כי מחזיקי תג נכה, נדרשים למספר חניות רב משל אלו שאינם מוגבלים בניידותם, שכן הם נסמכים על רכבם לצורך ניידותם, ואין באפשרותם להשתמש באופן סביר באמצעי תחבורה חליפיים.
- 35.7. על פי פרסומיה של המשיבה, בבנייני האומה נערכים ארועים בהם יכולים להשתתף עד 10,000 משתתפים בכל פעם, מכאן, שעל פי חלקם היחסי של חברי הקבוצה באוכלוסיה הכללית, מספר המשתתפים המחזיקים תג נכה, יהיה כ- 120 משתתפים בכל ארוע כזה.
- 35.8. מחד גיסא, אמנם יתכן, כי לא כל הארועים מביאים לתפוסה מלאה של כל אולמות הארועים בבנייני האומה, אך מאידך גיסא ישנם מועדים בהם מתקיימים מספר ארועים ביום (כגון תערוכות, פסטיבלים בעונות החגים, כנסים, קבלות פנים וארועים עסקיים שונים), המביאים ל"ייצור" מספר כניסות חברי קבוצה ושימוש בחניון במספר סבבים באותו יום. לשם הערכת סכום התביעה בשלב זה, תעריך המבקשת כי התפוסה הממוצעת היומית היא כ- 75% מהתפוסה המלאה, קרי, בכל יום פעילות חונים רק 90 חברי קבוצה בחניון המשיבה.
- 35.9. אשר על כן, המבקשת מעריכה כי מספר החניות בבנייני האומה של חברי הקבוצה, מחזיקי תג הנכה העושים שימוש בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה, מדי שנה, הוא כ- 25,200.
- 35.10. סכום התשלום הנדרש על ידי המשיבה בעד חניה העולה על 15 דקות הוא 12 שקלים לפחות, ועד ל- 36 ש"ח ליום חניה מלא ו/או בגין אובדן כרטיס החניה. כמו כן, לכניסות לאחר השעה 16:00, משלמים באי החניון סך אחד של 20 ש"ח.
- 35.11. המבקשת תעריך את הסכום הממוצע שנדרשים חברי הקבוצה, מחזיקי תג הנכה, לשלם הוא כ- 24 ש"ח, זאת למרות שהמבקשת מעריכה כי אנשים עם מוגבלות, הנדרשים לחנות, חונים לזמנים ארוכים יותר מהרגיל ונדרשים לשלם סכומים גבוהים יותר וזאת בגלל הקושי שלהם בניידות – אך לצרכי חישוב ראשוני של סכום התביעה, הובאו בחשבון רק 24 שקלים כדמי חניה ממוצעים לכל חניה של מחזיק תג נכה.
- 35.12. סעיף 4ב לחוק חניה לנכים, נכנס לתוקפו ביום 7/4/2005, ולכן, תקופת תוקפו של החוק, היא כשש שנים ושמונה חודשים – כלומר, ההערכה היא כי שולמו למשיבה דמי חניה בגין כ-168,000 חניות של מחזיקי תג נכה באותה תקופה.³
- 35.13. לאור האמור, סכום התביעה המוערך, כסכום זהיר ושמרני, על בסיס החישובים לעיל, הוא לפחות 4,032,000 ש"ח, כסכום מינימלי המוערך לקולא ולטובתה של המשיבה.

² במדינת ישראל על פי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, היו בתחילת שנת 2011, כ- 7.706 מיליון תושבים. כאשר על פי המידע המצוי בידי המבקשת, בתחילת שנת 2011, היו כ- 98,140 מחזיקי תג נכה, שהם 1.273 אחוזים מכלל אוכלוסיית ישראל.

³ כשש שנים ושני שלישי השנה X 280 ימי פעילות של החניון בממוצע X 90 חניות ביום של חברי הקבוצה = 167,983 חניות של מחזיקי תג נכה בתקופה דנן.

ה (3). השאלות המשותפות של משפט ועובדה אשר סביר שיוכרעו לטובת הקבוצה

36. לכל חברי הקבוצה ישנן שאלות משותפות של משפט ועובדה, אשר בסבירות גבוהה ביותר, יוכרעו לטובתם של חברי הקבוצה, כדלקמן:

36.1. האיסור החוקי על גביית דמי חניה מנכים, בהתאם להוראות **חוק השוויון** וסעיף 4ב לחוק **חניה לנכים** והחובות המוטלות על המשיבה מכוחו, וכן הפרתן של החובות הללו על ידי המשיבה.

36.2. זכאותם של מחזיקי תג נכה לחנות ללא תשלום מצידם בחניון בבנייני האומה, מקום ציבורי שהגישה הנגישה היחידה אליו לאדם עם מוגבלות היא דרך חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידי המשיבה.

36.3. החובה החלה על המשיבה, בהיותה "המפעיל או המחזיק" של המקום הציבורי, לפטור את חברי הקבוצה מתשלום בעד חניה במקום האמור, אם מראש ואם בדיעבד, על ידי שיפוי.

37. לאור העובדה, שגביית דמי החניה על ידי המשיבה סותרת את הוראות **חוק חניה לנכים**, והיות שבידי המבקשת ראיות מוצקות לכך כי הגבייה בוצעה ומתבצעת, וכי ביצועה נעשה בניגוד לדין, קיימת סבירות ממשית ואפשר אף לומר כי קיימת ודאות קרובה, כי התביעה תוכרע לטובתה של המבקשת ולטובת כלל חברי הקבוצה.

ה (4). ההליך היעיל דורש ניהול התביעה כתובענה ייצוגית

38. סכומן של כל אחת מהתביעות האישיות של חברי הקבוצה, אילו היו מתבררות בנפרד, היה נמוך יחסית (המוערך בעשרות שקלים לכל מקרה).

39. לאור זאת, ניהול ההליך בדרך של בירור התביעות האישיות, אינו יעיל בשל ריבויים של ההליכים "הקטנים", ועלול היה להביא לכך שחברי הקבוצה לא ימצו את זכויותיהם, ובכך תונצח הפרת הדין על ידי המשיבה. ריבוי התביעות האישיות אף היה מוביל לעומס בלתי נסבל על בתי המשפט.

40. התועלת שתצמח לקבוצה, החשיבות הציבורית בבירור התובענה כתובענה ייצוגית, שיפור מעמדם של הנכים באוכלוסייה וקיום מטרות **חוק השוויון וחוק תובענות ייצוגיות** בצוותא, מחייבים בירורה של התביעה כתובענה ייצוגית.

41. אשר על כן, ניהול ההליך כתובענה ייצוגית על ידי התובעת ובאי כוחו, בשמם של כלל חברי הקבוצה – הוא הדרך היעילה והמועילה לניהולם של כלל הליכים אלו, תוך חסכון ראוי בזמן שיפוטי.

ה (5). המבקשת תייצג את הקבוצה בתום לב וללא ניגוד עניינים

42. המבקשת תוכל לסייע בניהולה של התביעה מטעמה של הקבוצה. למבקשת אין כל אינטרס נוגד או ניגוד עניינים עם חברי הקבוצה האחרים, והיא נכונה להשקיע ממרצה ומזמנה על מנת לייצג ענייני הקבוצה נאמנה.

ה (6). באי הכח ייצגו את הקבוצה בתום לב וללא ניגוד עניינים

43. לבאי כוחה של המבקשת ניסיון בניהול הליכים ייצוגיים, הן מטעמים של נתבעים והן מטעמים של תובעים, והם ייצגו את המבקשת ואת חברי הקבוצה בתום לב.

44. ב"כ המבקשת ייצגו את קבוצת מחזיקי תג הנכה בהליכים דומים בקשר לגבייתם של דמי חניה מחברי הקבוצה בחניונים, אשר הסתיימו בהסדרי פשרה במסגרתם אושרו ההליכים כתובענות ייצוגיות והופסקה הגבייה של דמי החניה מחברי הקבוצה:

44.1. התביעה הראשונה ופורצת הדרך בתחום אכיפתו של חוק חניה לנכים שהוגשה ואושרה כייצוגית במסגרת הסכם פשרה, בהליך ת"צ (מחוזי – מרכז) 1925-08-09 **רוזנברג נ' אי.פי.אי (תנועה וחניה) (ישראל) בע"מ**, שם, בחודש יולי 2010, נתנה השופטת הנכבדה מיכל נד"ב תוקף פסק דין להסדר פשרה, לפיו הופסקה גביית דמי חניה מחברי הקבוצה בחניון לטווח קצר בנמל התעופה בן-גוריון, בתנאי הסכם הפשרה.

44.2. ת"צ (מחוזי – ת"א) 28705-10-10 **דר' אורלי שלמה נ' חברה לניהול דיזינגוף סנטר בע"מ ואח'**, שם, בחודש נובמבר 2011, נתנה השופטת הנכבדה, סגנית הנשיאה דר' דרורה פלפל, מבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו, תוקף פסק דין להסדר פשרה, לפיו הופסקה גביית דמי חניה מחברי הקבוצה בחניונים המופעלים במרכז הקניות "דיזינגוף סנטר", בתנאי הסכם הפשרה.

45. כמו כן באי כח המייצגת מייצגים בתיק ת"צ 2611-10-10 **אמדו נ' מחצית היובל**, הנדון בפני בית המשפט השלום בפתח תקווה, העוסק בהפסקת גביית דמי חניה מחברי הקבוצה ב"מגדל הממשלה" המצוי בפיתח הרחובות קפלן ודרך מנחם בגין בתל-אביב.

ה (7). הליכים אחרים שנוהלו ומתנהלים בסוגיות דומות

46. מעיון בפנקס תובענות ייצוגיות עולה כי מעבר להליכים הנזכרים לעיל (אשר הוגשו ונוהלו על ידי באי כח המבקשת כאן), התקיימו וקיימים הליכים שהתנהלו ומתנהלים בסוגיות דומות בפני בתי המשפט כדלקמן:

א. הליך ת"צ (מחוזי – ת"א) 4671-03-10 **מלכה נ' מרכז הירידים**, שעניינו גביית דמי חניה מחלק מחברי הקבוצה, נכים המחזיקים תג חנייה "ירוק" (הידוע גם כתג "משולש"), בעוד שמחזיקי תג חנייה "כחול" (הידוע גם כתג "עגלה") היו פטורים מתשלום דמי חניה בחניון הסמוך למרכז הירידים. ההליך הסתיים בפשרה במסגרתה אושר ההליך כהליך ייצוגי והופסקה הגבייה גם ממחזיקי תגי החנייה "הירוקים".

ב. ת"צ 12675-12-10 **סידי אורן שמשון נ' קניית השלום ואחרים** ו- ת"צ 19283-12-10 **חשן נ' קבוצת עזריאלי בע"מ ואחרים**, וכן ת"צ 49381-12-10 **יוחאי דוק נ' בריטיש ישראל ואחרים**. שלושת הליכים אלו נדונים במאוחד בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו. שני הראשונים הם תובענות בקשר לזכות החניה של מחזיקי תג נכה במרכז עזריאלי בתל-אביב, והשלישית עוסקת בזכויות החניה של אנשים עם מוגבלויות בקניון השרון

בנתניה. הדיון בכל אלו אוחד בפני השופטת הנכבדה שושנה אלמגור. המשך הדיון נדחה ליום 6/1/2012, וזאת כדי שהצדדים יוכלו למצות הליכי מו"מ לפשרה שבינם.

ג. ת"צ (שלום – ת"א) 16278-04-11 **חשן נ' אוצר מפעלי ים**, שעניינו גביית דמי חניה מחלק מחברי הקבוצה, נכים המחזיקים תג חנייה לנכה שאינם רתוקים לכסא גלגלים, בחניון נמל תל-אביב.

ד. ת"צ (שלום – ת"א) 30653-09-11 **מלכה נ' החברה לפיתוח הרצליה** שעניינו גביית דמי חניה מחלק מחברי הקבוצה, נכים המחזיקים תג חנייה "ירוק" (הידוע גם כתג חנייה "משולשי"), בעוד שמחזיקי תג חנייה "כחול" (הידוע גם כתג "עגלה") היו פטורים מתשלום דמי חניה בחניון הסמוך למרינה בהרצליה;

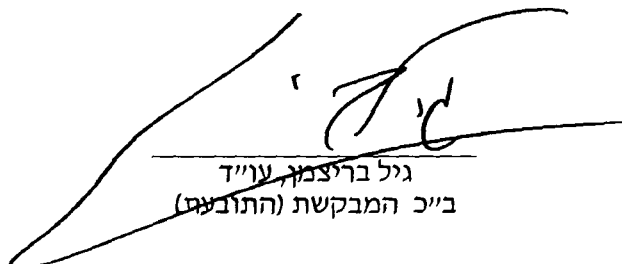
ה. ת"צ (מחוזי – ת"א) 1105-12-11 **בוטבוט נ' סנטרל פרק ואחרים** תובענה בעניין חניית אנשים עם מוגבלויות, במגדל "משה אביב" ברמת גן.

ו. ת"צ 22625-12-11 (מחוזי – ת"א) **יוחאי דוק נ' נצב"א החזקות (1995) בע"מ ואחרים** תובענה בעניין חניית אנשים עם מוגבלויות, במגדל נצב"א בתל-אביב.

ו. הסעדים המבוקשים

47. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד :

- 47.1. לאשר את התביעה כתובענה ייצוגית, בהתאם להוראות **חוק תובענות ייצוגיות**.
- 47.2. לקבוע כי הקבוצה הנכללת במסגרת בירור התביעה כתובענה הייצוגית, היא כל מחזיקי תג נכה, אשר נדרשו על ידי המשיבה לשלם בעבור חניה בחניון המופעל והמוחזק על ידה בבנייני האומה, החל מיום כניסתו לתוקף של התיקון אשר הוסיף את סעיף 4ב, **לחוק חניה לנכים**, ועד למועד אישורה של התביעה כתובענה ייצוגית.
- 47.3. לקבוע סדרי הדיון בתביעה כתובענה ייצוגית, וכן לקבוע כל הסדר דיוני אחר הנדרש לבירורה היעיל והמועיל של התביעה כתובענה ייצוגית.
- 47.4. ליתן את כל יתר הסעדים שהתבקשו ברישא לבקשה זו, וכן כל סעד אחר או דומה, כפי שבית המשפט הנכבד ימצא לנכון.

גיל בריצמן, עו"ד
ב"כ המבקשת (התובעת)

היום: 26.12.2011

בית המשפט המחוזי בירושלים

28/12/2011

ת"צ 51608-12-11 סמסון נ' מרכז
הקונגרסים הבינלאומי אי.סי.סי. ירושלים -
בניני

מספר בקשה (رقم الطلب): 1

טלפון מרכז מידע: 077-2703333

אישור על פתיחת בקשה
مُصادقة على تسجيل طلب

ניתן אישור כי ביום (نُصادق بهذا أنه في يوم) 28 דצמבר 2011 בשעה (بالساعة) 10:58 הוגשה בקשה מסוג (قَدَم طلب من نوع): אישור תובענה כתובענה ייצוגית בקשה של תובע 1 אישור תובענה כתובענה ייצוגית בתיק (بقضية) ת"צ 51608-12-11 סמסון נ' מרכז הקונגרסים הבינלאומי אי.סי.סי. ירושלים - בניני.

מספר הבקשה הוא (رقم الطلب هو): 1.

בכל פנייה לבית המשפט בנוגע לבקשה זו, יש לציין את מספר הבקשה.
كل مراجعة للمحكمة المتعلقة في الطلب عليك أن تذكر رقم الطلب.